

AZ ERDÉSZEK BARÁTSÁG PARKJA

1985 az Erdők Nemzetközi Éve volt. Az erdőgazdálkodás történetének talán a legeseménydúsabb esztendeje erdeink megőrzését, fejlesztését és védelmének társadalmi méretű kibontakoztatását kívánta szolgálni. Az erdészek a maguk lehetőségeivel és eszközeivel járultak hozzá e célok megvalósításához. Mindnyájunk előtt vitathatatlan az is, hogy a társadalmi összefogást az erdész társadalom egyetértő összefogásának kell megelőznie, amely az elviekben tiszta szakmai barátságon, az erdők és az erdész pálya szeretetén alapul.

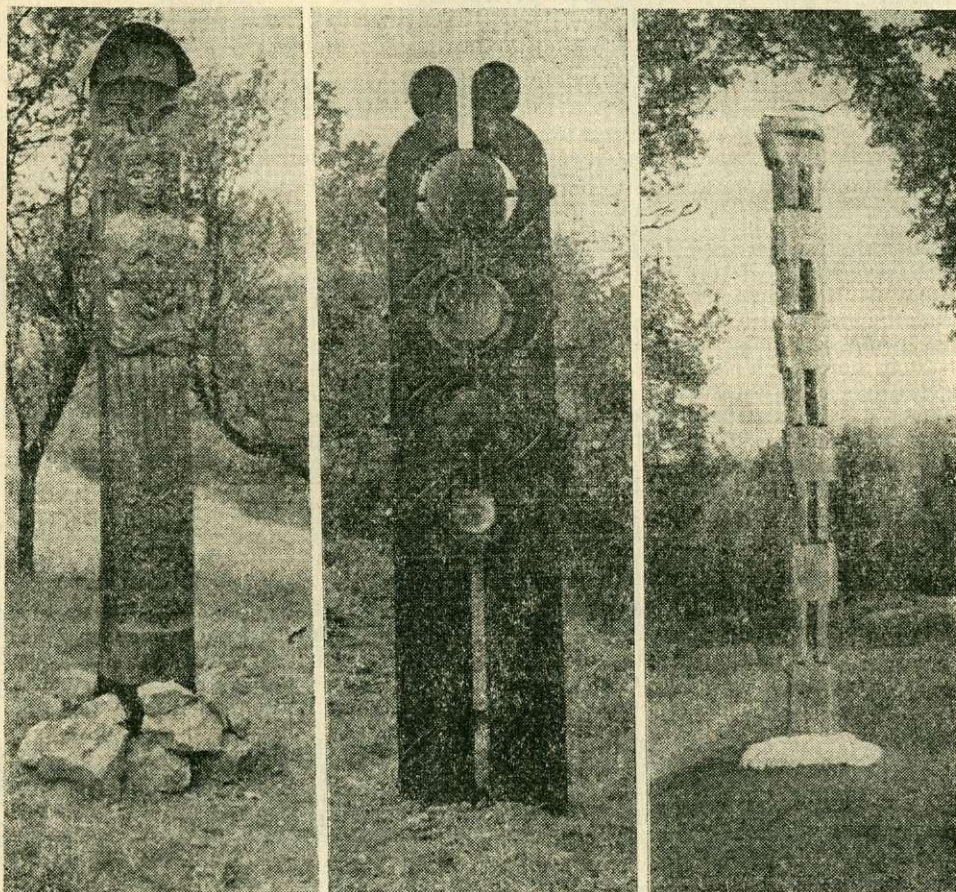
Ma kell cselekednünk a holnap erdeiért!

Ez a cselekvés nem a tehetetlen síránkozók, hanem a szakma belső lehetőségeit is jól hasznosító erdészek barátságán is múlik. Minden bizonnyal ilyen megfontolások készítették *dr. Királyi Ernő* EFH hivatalvezetőt arra a javaslatra, amely szerint az erdők évében helyes lenne az erdészek barátságparkját létrehozni. A javaslatot vállalataink és intézményeink egyetértéssel fogadták. 1985. október 27-én az erdészeti vállalatok vezetőinek részvételével történt a park megnyitása. Vállalataink faragott emlékoszlopai állnak már a Visegrád—mogyoróhegyi területen, amelyek közelében a vezetők emlékfákat ültettek. Valamennyi oszlop remek munka, érdemes azokat a helyszínen megnézni.

Október 31-én a FAO Európai Erdészeti Bizottságának tanulmányútja keretében a visegrádi fűvészkertben állítottak emlékoszlopot. Az oszlopot *Fleoras Rodas*, a FAO vezérigazgatója leplezte le, s ezt faültetés követte. Ez az oszlop

*A FAO-bizottság magyar delegációja az általa ültetett emlékfával
(Korda Kálmán felvétele)*

A Vértesi, a Kiskunsági EFAG és a FAO Európai Erdészeti Bizottságának emlékoszlopai (Kalotai Árpád felvétele)

és a köréje ültetett fák az erdészek nemzetközi összefogását kell, hogy hirdesse, amelynek eredménye reményeink szerint az erdők fejlesztésében mutatkozik meg.

A tavasz folyamán az erdészet költségvetési szervei a faipari vállalatok és oktatási intézmények helyezik el emlékoszlopaikat és ültetik el fáikat, hogy valamennyien együtt hirdessék az erdészek barátságát. A faültetéssel együtt jut kifejezésre a jövőbe vetett bizalom, amely szükséges ahhoz, hogy erdeink állapota kedvező legyen, haszna pedig hazánk jólétét gyarapítsa.

Dr. Solymos Rezső

Dr. H. C. Dr. FRANZ HAFNER a WIEN-i Universitát für Bodenkultur nyugalmazott tanszékvezető egyetemi tanára és 1967/69. tanévekben rektora, 1985. november 23-án, 83 éves korában elhunyt.

Hafner professzor, aki az osztrák testvér lapunknak az „ALLGEMEINE FORSTZEITUNG”-nak haláláig főszerkesztője volt, az Erdészettechnikai Tanszéket vezette, melynek keretében az Erdészeti Szállítás és Erdészeti Útépítés tárgyakat oktatta. Neve külföldön, széleskörben ismert. Száztíz közleményén kívül több könyve jelenik meg, így a nálunk is ismert „A korszerű erdészeti szállítás gyakorlata” és ebben az „Erdészeti útépítés”.

Kiemelendő számunkra az a munkája, mely a „Selmechányai Erdészeti Tanintézet”-ről, a CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN” 1980. évi 4. számában jelent meg. Ugyanitt ismerteti volt professzorunk, RUDOLF FEISTMANTEL életét és munkásságát, aki az első nyomtatásban megjelent négykötetes erdészeti tankönyvünket írta és akinek fatermési táblái hazánkban közismertek voltak. Hafner professzor nagy támogatója volt a magyar erdészettörténeti kutatásoknak is.

Nagy horderejű munkája volt az erdei utak tervezésének korszerűsítése, építésük gépesítése és létesítésüknél az ökológiai elvek érvényesítése. Többször járt hazánkban is és az erdei útépítéssel foglalkozó szakemberekkel az utolsó időig számunkra marandó értékű szakmai és emberi kapcsolatot ápolt.

Munkásságát hazája és a külföld számos kitüntetéssel ismerte el. Nemes személyiségét magyar kollégái és barátai gyászolják!

Pankotai Gábor

A FAO 40 éves jubileumi ülészakán, 1985. november 15-én Rómában *Váncsa Jenő* mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter felszólalásában többek közt elmondta, hogy Magyarország a világ mezőgazdaságilag hasznosítható területének 0,14 százalékát mondhatja magáénak, viszont a világ mezőgazdasági termelésének 0,8 százalékát állítja elő. A megtermelt érték csaknem hatszorosa a területi aránynak.

Erdekelt, mi a helyzet ilyen vonatkozásban erdészetünkkel? — Erdőterületünk a világ erdőterületének 0,06%-a, melyről évente a világ összes fakitermelésének 0,2%-át termeljük ki. A fakitermelés tehát több mint háromszorosa (3,33-szorosa) a területi arálynak. Reálisabb az összehasonlítás, ha Európához viszonyítunk. Erdőterületünk Európa összes erdőterületének 1,1%-a, az európai fakitermelésnek viszont 1,87%-át adjuk, vagyis a fakitermelés 1,7-szerese a területi arálynak. Tekintetbe véve, hogy erdőgazdasági termőhelyi adottságaink szerényebbek mint a mezőgazdaságiak, az összehasonlítás igen kedvező.

(Keresztesi B.)

„A hazai erdőgazdálkodás jelene és jövője”

Ifjúsági konferencia

A KISZ Ifjúsági Környezetvédelmi Tanácsa és a Borsod megyei Természetvédelmi Tanács 1985. november 1—2-án Miskolcon 100 fős konferenciát rendezett főleg fiatal erdész, biológus, ökológus kutató és gyakorlati szakemberek számára.

A felvetett témák és a meghívott előadók névsora már előre sejtették, hogy fontos, szakmánkat égető kérdések kerülnek napirendre. Az előadásokat — melyek az erdőgazdálkodás gondjairól, az erdők egészségi állapotáról, a vadgazdálkodásról, az erdők ökológiai potenciáljának megőrizhetőségéről, az ökológiai szemlélet terjedésének szükségességéről, a közjóléti feladatok ellátásáról szóltak — szekcióülések követték, ahol a felvetődött problémák, javaslatok részleteikben kerültek megvitatásra. A konferencia „eredményeit” összegzik, s a rendező szervek továbbítják az ágazati, illetve a párt felsőbb szintű vezetősége felé.

Az itt tapasztaltak alapján úgy éreztük, hogy a szakmánk vezetése számít fiatal dolgozóinak tevékeny munkájára és véleményére. Ez bizonyos felelősséget jelent számunkra is, ami arra ösztönöz, hogy az eddigieknél is több igyekezettel, szorgalommal végezzük munkánkat.

Veperdi Irina—Walterné Csurka Eszter